

نکته

سخنگو نمی‌داند ممیزی کتاب مصوبه کجاست؟

کیسو ففغوری

● در آخرین نشست حسین نوش‌آبادی، سخنگوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، خبرنگار خبرگزاری وایسته به ارشاد سؤال می‌کند: «آیا ممیزی کتاب آیین‌نامه مدونی دارد؟ اگر این آیین‌نامه موجود است، آیا در اختیار ناشران قرار گرفته است تا از اعمال ممیزی سلیقه‌ای پیشگیری شود؟»

سخنگوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی که معاون حقوقی وزارتخانه هم هست، جواب می‌دهد: «ممیزی کتاب آیین‌نامه مدونی دارد و ابلاغ شده است. ممیزی کتاب، یک قانون مصوب مجلس شورای اسلامی است.»

طبیعی است که ما به‌عنوان خبرنگار در حوزه فعالیت خود، باید برخی از اطلاعات را داشته باشیم. آنچه در این سؤال پرسیده شده از همین جنس است و حتی اگر چنین اطلاعاتی نداشته باشیم، می‌توانیم با جست‌وجویی به آن برسیم. با این همه سؤال خبرنگار ضرری ندارد و اطلاعات غلط منتقل نمی‌کند، اما جواب سخنگو عجیب و شگفت‌انگیز است.

سخنگو تأکید دارد که «ممیزی کتاب، یک قانون مصوب مجلس شورای اسلامی است و تا زمانی که این قانون با ساختار کنونی وجود دارد، باید رعایت شود و هر دولتی با هر ترکیبی که روی کار می‌آید موظف به رعایت آن است. بنابراین، اعضای شورای ممیزی نباید در این حوزه به صورت سلیقه‌ای عمل کنند». در حالی که مبنای عمل وزارت ارشاد نه قانون مصوب مجلس که مصوبه شورای‌عالی انقلاب فرهنگی است.

شورای‌عالی انقلاب فرهنگی در جلسه ۶۶۰ مورخ ۸۹/۱/۲۴، براساس پیشنهاد مورخ ۸۷/۸/۲۵ و ۸۸/۹/۲۳ وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، اصلاح مصوبه «اهداف، سیاست‌ها و ضوابط نشر کتاب (مصوب جلسه ۱۴۹ مورخ ۶۷/۲/۲۰)» را تصویب کرد. این مصوبه در ۱۶ ماده و ۱۴ تبصره در جلسه ۶۶۰ مورخ ۸۹/۱/۲۴ شورای‌عالی انقلاب فرهنگی به تصویب رسید و از این تاریخ مصوبه «اهداف، سیاست‌ها و ضوابط نشر کتاب» مصوب ۶۷/۲/۲۰ و سایر ضوابط و مقررات مغایر با آن منسوخ و بلااثر است. حداقل انتظار از سخنگوی یک نهاد، تسلط بر قوانین این حوزه است.

شرق روزنامه

www.sharghdaily.ir

چهارشنبه ۱۱ شهریور ۱۳۹۴ • ۱۸ ذی‌القعدة ۱۴۳۶ • ۲ سپتامبر ۲۰۱۵ • سال سیزدهم • شماره ۲۳۸۷ • ۲۰ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۰۴ • اذان مغرب ۱۹:۴۹ • اذان صبح فردا ۵:۱۰ • طلوع آفتاب ۶:۳۷

روزنارخدا

fardashargh@gmail.com

کارتون خواب

علی جهانشاهی

همگی به پیش جشنواره کیش

بشنواره خرید

بشنواره سلامت کیش

بشنواره رالی پاییزه بزرگ کیش

بشنواره هکله لاک و دلفی

های

۱۸ هجدهمین جشنواره تابستانی

۲۶ تیر لغایت ۳۱ شهریور ماه

با ارائه تخفیفات ویژه در بخش های اقامتی، خرید و تفریحات

به ازای هر ۳۰ هزار تومان خرید یک کارت قرعه کشی خود رو دریافت کنید

پنجره رو به خیابان

۲۵۰۰ روز و همچنان مسئله امنیت شغلی

دولتمردان دولت دهم ره به جایی نبرد اما این پرسش همچنان باقی است که دولت تدبیر و امید که انتظار شنبه‌شدن و کوشش در تأمین مطالبات قانونی اصناف را می‌توان از آن داشت، آیا کارنامه قابل‌قبولی در این عرصه ارائه کرده است؟ کدام تسهیل مقررات برای تأمین امنیت شغلی سینماگران به انجام رسیده است؟ کدام اعتبار و بودجه به‌عنوان آغازی بر اجرای طرح کمک‌هزینه بی‌کاری تأمین و پرداخت شده؟ برای حضور روشمند و مؤثر نمایندگان جامعه اصناف سینمایی (خانه سینما) در شوراهای تصمیم‌گیری، به‌منظور مقدمه‌ای بر استقرار نظام صنفی چه اقدامی صورت گرفته؟ برای صیانت از شاغلان اصناف سینمایی کدامین‌گردش‌کار در فرایند صدور پروانه نمایش تدبیر شده است؟ شفاف‌سازی ارائه تسهیلات دولتی در کدام مرحله اقدام عملی قرار دارد؟ پاسخ عملی به این پرسش‌ها (و نه گزارش اداری) گویای اراده راستین دولت تدبیر و امید در اجرای مطالبات جامعه اصناف سینمایی است!

دریغ از کوچک‌ترین واکنش و حتی اعلان دریافت این طرح از سوی وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی به‌عنوان مسئول قانونی زیرساخت‌های هنری و حتی کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی به‌عنوان نهاد مقنن و ناظر دستگاه‌های اجرایی؟! چندروز بعدتر در بیست‌وسوم مرداده‌ما،۵۰۰ نفر از سینماگران نامه تشکری از محمدمهدی عسکریور، رئیس هیات‌مدیره و مدیرعامل خانه سینما، دریافت کردند که حمایتشان را از گردهمایی امنیت شغلی ستوده بود. در آن نامه آمده بود: «برای پیگیری چند مطالبه مشخص از بخش های دولتی تقریباً تمام مسیرهای ممکن را در طول ۲۰ ماه طی کردیم؛ مذاکره، ملاقات، مکاتبات متعدد و... سرفصل این مطالبات عبارت بود از موضوع امنیت شغلی و خوب واقفید که مؤلفه‌های امنیت شغلی متعدد است اما تمرکز اصلی ما روی مباحثی از قبیل بیمه بی‌کاری و استقرار نظام صنفی در عرصه سینما بود». البته که آن کوشش‌های هیات‌مدیره جامعه اصناف سینمایی به دلیل خودعقل‌کننداری

سیدمحسن هاشمی

«اهالی خانواده بزرگ سینمای ایران می‌خواستیم در خانه سینما گردهم جمع شویم تا از فقدان امنیت شغلی سخن بگوییم. اما ناچار از لغو گردهمایی شدیم. آیا نشانه‌ای روشن‌تر از این برای نبود امنیت شغلی وجود دارد؟» آنچه در بالا آمد، بیانیه کوتاه هیات‌مدیره خانه سینماست که در ساعت ۲۳ روز هفدهم مرداد سال ۱۳۸۹ در پی لغو گردهمایی‌شان به‌منظور رساندن صدای اصناف برای تأمین امنیت شغلی صادر شد. زمستان سال ۸۷ بود که خانه سینما در پی نیازسنجی از اصناف، مسئله «امنیت شغلی» را به‌عنوان اولویت نخست فعالیت‌هایش وجهه همت خود کرد. در این مسیر با تهیه و تنظیم طرح امنیت شغلی کوشید تا نظر تصمیم‌گیرندگان و در رأس آنها وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی را به تدبیر و چاره‌اندیشی برای این معضل جلب کند. اما

گزارش فردا

پاسخ ۱۲هزارنفری به‌دعوت یک‌نویسنده

شرق: ۱۲ هزار خانواده ایسلندی پیشنهاد کرده‌اند که خانه‌هایشان را به پناه‌جویان سوری بدهند. شهروندان ایسلندی امیدوارند با این اقدام، دولت ایسلند به تعداد پناه‌جوی بیشتری اجازه ورود به کشورشان را بدهد. ایسلند سالانه تنها می‌تواند ۵۰ پناه‌جو را پذیرا باشد. به گزارش کاردین، این اقدام در پاسخ به درخواست یکی از نویسندگان حوزه‌کو‌دک این کشور به نام bryndis bjorgvinsdottir انجام شده است. این نویسنده با ایجاد یک گروه در شبکه اجتماعی فیس‌بوک این درخواست را مطرح کرد و سپس نامه‌ای سرگشاده به وزیر رفاه کشورش نوشت و از او خواست تا به مردم کشور اجازه دهند به پناه‌جویان سوری کمک کنند. این نویسنده در نامه خود گفته کسانی را می‌شناسد که می‌توانند خانه‌شان را با پنج پناه‌جو قسمت کنند و دولت تنها باید هزینه پرواز آنها و همچنین اجازه تشکیل جامعه مختص خودشان را به پناه‌جویان بدهد. او نوشت: «پناه‌جویان امروز می‌توانند همسران آینده، بهترین دوستان، دوستی در گروه کودکانمان، همکار بعدی، مأمور آتش‌نشانی یا مجری تلویزیون باشند؛ کسانی‌که به‌هیچ‌وجه نمی‌توان به آنها گفت ارزش زندگی‌تان از ارزش زندگی من کمتر است». در پاسخ به درخواست این نویسنده، افراد زیادی خطاب به دولت نامه نوشته‌اند ازجمله هلکا که نوشته است: «من یک مادر تنها با پسر شش‌ساله هستم، من می‌توانم در منزلم از یک کودک دیگر نگهداری کنم. من یک معلمم و می‌توانم به کودکان سوری حرف‌زدن به زبان کشورم و خواندن و نوشتن یاد بدهم تا آنها بتوانند جزئی از جامعه ما باشند. لباس، جای خواب، اسباب‌بازی و هر چیز دیگری که یک کودک احتیاج دارد را در منزلم دارم». ایسلند، شمالی‌ترین کشور اروپا، ۳۳۰ هزار نفر جمعیت دارد. این کشور در سال ۲۰۱۴ نزدیک به هزار و ۱۱۷ پناه‌جو را در کشورش پذیرفت.

شرق: با وجود اینکه همه می‌دانند زلزله قابل پیش‌بینی نیست اما مردم تهران در شب توفانی‌ای که قدرت باران آسمان از خاکی که از زمین بلند می‌شد کمتر بود، با هر رعدوبرقی که آسمان را می‌شکافت، از احتمال بروز یک زمین‌لرزه سخت، بیشتر می‌ترسیدند! شبکه‌های اجتماعی و تلگرام‌ها هم سخت مشغول کار بودند تا با انتشار اخبار و گزارش‌های ضدونقیض و شایعه‌ها، درگوشی‌ها و حتی انتشار دوباره اخبار قدیمی، فضا را به سمت التهاب بیشتر پایتخت‌نشینان ببرند. همه‌چیز اما با این شایعه شروع شد که شاید صدها هزاربار در تلگرام‌های مختلف دست‌به‌دست شد: «رئیس شورای شهر تهران همین الان زنده تو شبکه خبر اعلام کرد امشب زلزله بزرگ پایتخت به احتمال ۸۰ درصد میاد. توفان کرج، مقدمه زلزله بزرگ تهران... هم نیروهای امدادی هلال‌احمر، آتش‌نشانی و... آماده‌باش شدند. مردم تا حد توان امشب در فضای باز بخوابند...». شاید هم به همین دلیل دونفر از اعضای شورای شهر تهران از این‌همه تلفنی‌که برای تأیید این خبر به آنها می‌شد تعجب کرده بودند. اما در شایعه‌ای دیگر حتی زمان وقوع زلزله هم حدس زده شده بود: «احتمال وقوع زلزله؛ امشب ساعت ۳:۴۵ بامداد شروع از شمال‌شرق و شمال‌غربی و به سمت جنوب ادامه داره». دقت ساخت شایعه بالا بود چون علاوه بر مورد قبلی که از مسئولان شورای شهر به‌عنوان منبع خبر استفاده کرده بود، در این مورد «هیات زلزله‌شناسی هموزنتیک ایران دانشگاه تهران» را به‌عنوان منبع معرفی کرده و حتی توفان کرج را مقدمه زلزله بزرگ تهران دانسته بود. هرچند نویسنده این شایعه با استفاده از کلمه‌ای بی‌معنی چون «هموزنتیک» قصد داشته خوشمزه به نظر برسد اما واقعیت این است که شوخی او بدل به یک شایعه دردسرساز شد و برخی از تهرانی‌ها، شب را در بیرون از خانه‌ها و در ارتفاعات چون بام تهران، زیر

۵۳ سال پیش، در دهم شهریورماه، زمین‌لرزه بوئین‌زهرا به‌عنوان یکی از فاجعه‌های طبیعی در ایران معاصر به ثبت رسید با ۲۰ هزار کشته و هزاران خانه ویرانه. حالا اما به نظر می‌رسد که تهرانی‌ها تنها در شبکه‌های اجتماعی و تلگرام‌هایشان نگران زلزله هستند ولی در واقعیت، در روی همان پاشنه می‌چرخد که تابه‌حال می‌چرخیده. هنوز بسیاری از اصول «چگونه در زمان زلزله زنده بمانیم» را به‌درستی نمی‌دانند حتی در مانورهای زلزله‌ای که در مدارس برگزار می‌شود، اطلاعات نادرست به کودکان داده می‌شود انگار بیشتر از بازی کپی پیست شایعه‌ها لذت می‌برند تا ایجاد یک امنیت پایدار در خانه‌هایی که خوابگاه و پناه امن شبانه آنها باید باشد.

توفان دوشنبه‌شب، سه‌نفر را در تهران مصدوم کرده و مردم بیش از ۲۸ بار از خدمات آتش‌نشانی برای قطع برق، پاره‌شدن کابل‌ها، افتادن درخت‌ها و شکستن در و پنجره خانه‌ها کمک گرفته‌اند، این اما پایان روزهای توفانی تهران نیست و آن‌طور که سازمان هواشناسی پیش‌بینی کرده، از این دست توفان‌ها و حتی شدیدتر تا آخر هفته به سمت تهران خواهند وزید.

اتفاق

فرصت ۲ساعته برای تخریب سینمای ۵۰ ساله

گران‌قیمت، مقداری درآمذایی داشته باشد اما آرم «فلور» همچنان بر سردر سینما بود، اگرچه رنگ‌ورورفته و سرد. سرنوشت سینما در نوع خود غم‌انگیز است. یک‌شنبه صبح، گاهگان این بنای ۵۰ساله فرو ریخت و صدای افتادن سقف فلزی شیروانی‌اش، محله امیریه را تکانی حسابی داد. شب نشده، مسئولان شهرداری به صاحب بنا خبر دادند که دیگر نمی‌توانند مسئولیت سینما را برعهده داشته باشند و مسئولان این بنا، اجازه دادند شهرداری ماشین‌هایش را به جان مخروبه فلور انداخت و کار را یک‌سره کرد. حالا سینما فلور رفته است دیگر و جایش سر چهارراه معزالسلطان خالیست.

ندرخشید تا اینکه ۲۰ سال پیش آرام‌آرام به خاموشی گرایید و درش تخته شد.

چندسال پیش مدیر سینما تصمیم گرفت زیرزمین این سالن ۸۰۰ نفره را برای باشگاه بدن‌سازی استفاده کند؛ بلکه از این ملک

پیشنهاد فردا

شرق: نمایشگاه گروهی آثار «نقاشی» با نام «چند روایت از یک انسان که با امواج ارس به دریا پیوست»، از روز جمعه، ششم شهریور در گالری دنا گشایش یافت. در این نمایشگاه آثاری از فرشاد آل‌خمیس، مرتضی خسروی، زرتشت رحیمی، یحیی رویدل، شواتیر، کیانوش غریب‌پور نفیر، اسماعیل قنبری و کلرخ نقیسی به نمایش درخواهد آمد.

همچنین این نمایشگاه نگاهی دوباره خواهد بود به آثاری از امیر انبائی، وحید آتش، آیدین آغداشلو، ضیاءالدین جاوید، بزرگ خضرائی، مصطفی رضائی، بهزاد غریب‌پور، فرشید مثقالی، اردشیر محمص، مرتضی ممیز و تلخان ناب‌دل که شامل طرح جلدها و پوسته‌های خلق شده توسط آنهاست. این نمایشگاه که به یاد صمد بهرنگی برگزار شده، تا ۲۳ شهریورماه همه‌روزه جز شنبه‌ها از ساعت ۱۶ تا ۲۰ میزبان علاقه‌مندان خواهد بود و بازدیدکنندگان می‌توانند به خیابان سپهبدقربی، بعد از چهارراه طالقانی، کوچه سوسن، پلاک چهار، گالری دنا، مراجعه کنند.

هینروچیه

برنامه سینمایی
پردیس سینمایی-فرهنگ
پردیس سینمایی-کوروش
خانه هنر مندان
موزه سینما
پردیس سینمایی-هویزه (مشهد)
تالار سینمایی سوره (اصفهان)
کاپری (کرگان)
ساحل (اهواز)

aecinema.ir

من می‌خوام
شاه بشم!
کارگردان:
مهدی گنجی